

۲۰۱۸/۱۰/۲۸

مرجان کمال

یاداشت های پراکنده از زنده یاد مرجان کمال به زبان فرانسوی

مترجم: فریده نوری کمال

قسمت بیست و نهم

مرده باد این دردِ درمان ناپذیر
مرده باد این رنج بی پایان من

سروبی

سروبی در شرق کابل موقعیت دارد، در ابتداء چیزی که به نظر می خورد عبارت از یک تعداد ساختمان های سمنتی (که عبارت از ساختمان های مدرن مانند ساختمان های مکروریان در شهر کابل، که توسط روس ها ساخته شده بود،

ناگفته نماند که همه به حالت ویران و اطراف آن ماین گذاری شده است) در اطراف یک عوض خشکی که در هوای آزاد قرار داشته و در همان قسمت عوض که نمایان گر چند پله زینه که از آن برای پرتاب نمودن در آب استفاده می شد، با راکت پرانی های که در هنگام جنگ های ۱۹۹۲ - ۱۹۹۶ میلادی، که به اوج خود رسیده بود، تخریب و از بین رفته است.

در سال های ۱۹۶۰ میلادی این ساختمان ها جای بود و باش آن هایی بود، که در بالای بند های برق در سال های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ میلادی کار می کردند. (بند برق ماهیپر در سال ۱۹۵۴ میلادی و از سروبی در سال ۱۹۶۰ میلادی توسط آلمان ها ساخته شده بود، و بند برق نغلو توسط روس ها در سال ۱۹۵۷ میلادی ساخته شده است).

ویرانه های هتل سابق سروبی، که امروز کاملاً ویران است در کنار و حاشیه بند (Lac) سروبی واقع است که به دریای کابل ارتباط دارد، هتل سروبی در سال ۱۹۶۰ میلادی مورد استفاده خارجیانی که برای همکاری ساختن بندهای برق و همچنان یک تعداد کابلی ها که برای تفریح و میله در اطراف بند سروبی می آمدند، استفاده می گردید. این هتل در داخل یک پارک که دارای درخت های کاج و در حاشیه بند بود، از جانب شمال توسط زمین هایی که مربوط به فامیل شاهی و به نام باغ رئیس یاد می گردد، موقعیت داشت.

دور نمای سروبی اتصال یافته به دوری تقاطع دو سرک که هر دو سرک به کابل می روند.

سرک ماهیپر بعد از دوباره سازی در سال ۲۰۰۵ - ۲۰۰۶ میلادی که توسط اتحادیه اروپا تمویل گردید، اجازه می دهد تا در ظرف یک و نیم ساعت به پایتخت کابل رسید. نقطه شروع آن نشان دهنده دخول شرقی شهر کابل، و رسیدن به سروبی می باشد که بعد از عبور از دره تنگ کوهستانی که در امتداد دریای کابل واقع می باشد.

سرک لته بند، یک سرکی است که اجازه می دهد به طور اوسط در ظرف چهار ساعت به کابل برسیم، هر دو سرک با هم در قسمت داخل شدن به سروبی با هم یکجای می شوند، در قسمت یکجا شدن شان یک استیشن پترول موقعیت دارد. و همچنان در هر دو طرف سرک سروبی - جلال آباد، بازار سروبی واقع است، که عبارت اند از تاجران و فروشندگان میوه جات و سبزیجات، تکه های صادراتی پاکستانی، و بعضی مواد صنعتی که نیز از پاکستان وارد می شود، گراج های ترمیم موتر، مغازه های کست فروشی DVD و CD، و یک دکان فروش تلفون های موبایل.

مرکز اداری ولسوالی سروبی به عین نام یاد می شود، ولسوالی سروبی مربوط به ولایت کابل می باشد. قوماندانی امنیه پولیس ولسوالی در رو به روی مرکز اداری، در دهنه سرک ماهیپر در کناری بند قرار دارد.

یک محکمه برای حل مسائل قضایی که در سال ۲۰۰۶ میلادی در عقب مقر اداره ولسوالی ساخته شد، در پهلوی خرابه های هتل سابق سروبی قرار دارد.

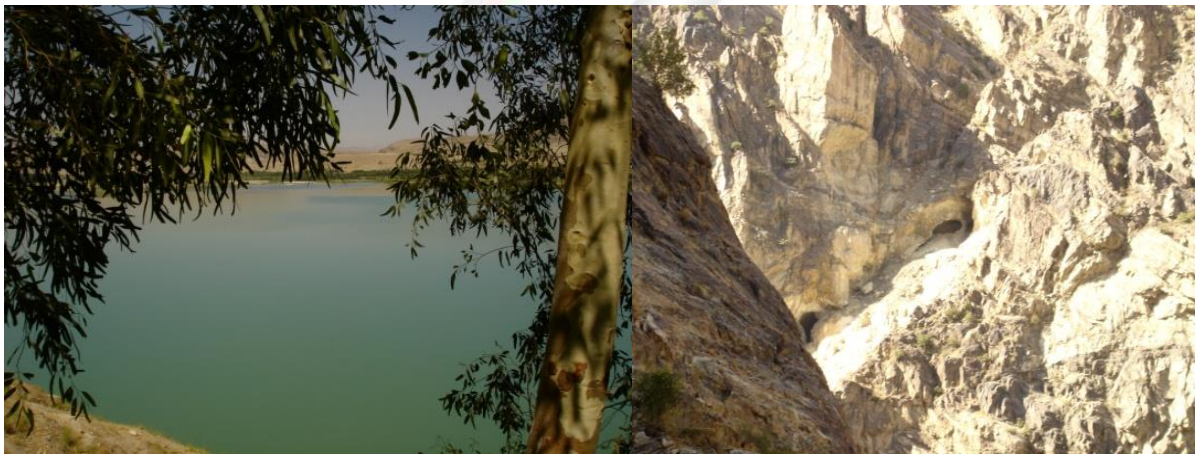
ساختمان های سمنتی که در سال ۱۹۵۰ میلادی ساخته شده اند، در پائین سرک لته بند موقعیت دارند. و در بالای آن ها تپه های بلند به نپر می خورد و بالای تپه ها خانه های گلی پخسه پی یکی بالای دیگر قرار دارند. در سال ۲۰۰۵ میلادی در بالای تپه ها خانه های فرسوده که درحالت افتادن بودند، که مردم محل در بین آنها زندگی می کردند. در بین یکی از آن ها یک مسجدی که از بقیه شهر توسط یک پُل که در سال ۱۹۵۷ میلادی ساخته شده بود، خود را مجزا ساخته است، یک تعداد خانه های پخسه پی، به تازگی و دوباره ساخته شده است. در قسمت بالایی دیوارهای احاطه

از جعبه ها و یا پوش راکت ها برای ریزش آبها استفاده گردیده است، که در جویچه های خورد در سرک های تنگ سرازیر، و مواد فاضله را با خود انتقال میدهد. در هنگام ساختن این سه بند برق در سال ۱۹۵۰ میلادی و ۱۹۶۰ میلادی سروبی با تغییرات بزرگ و دوامدار جمعیت رو به رو گردید. دهاقین و زارعینی که بالای زمینهای خود کار می کردند، نظر به بوجود آمدن یک بند مصنوعی و زیر آب شدن زمین های شان، برای شان در حدود صد کیلومتر دورتر در ناحیه بتی کوت در ننگرهار زمین داده شد. برای ساختن بند ها ضرورت به کار گر زیاد بود، که از ولایات همجوار جمع گردید.

اکثریت باشندگان تپه ها یک عضو فامیل شان در وقت ساختن بند نغلو در ساختن بند کار می کردند، هنوز هم در بند نغلو، یگانه بندی که هنوز هم یعنی در سال ۲۰۰۵ میلادی از آن استفاده به عمل می آید، کار می کنند. سروبی وال های (Sorubiwâls) اصیل ولایات همجوار لغمان و کاپیسا و حتی از کابل هستند، در آنجا از اقوام پشتون، پشه یی و تاجک از دونسل در سروبی زندگی میکنند، و این نشان دهنده چند قومی بودن (multi - ethnicité) اهالی میباشد. در اکثر شهرهای افغانستان اقوام پهلوی هم و بصورت مشترک زندگی میکنند، و همه شهرها Ethniques-Multi اند.

ادامه دارد

تصاویر سروبی.

تذکر: هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که قسمت های قبلی و مطالب دیگر این نویسنده را هم مطالعه کنند، با اجرای "کلیک" بر عکس نویسنده، ر صفحه مقالات می توانند به فهرست "آرشیف" وی رهنمائی شوند!